

Sat Chit Anand #8 deel 1
Waarheid Bewustzijn en Gelukzaligheid.
Je bent niet ingeplugd.

Vraag 1
Geliefde Osho,
Wat is onbegrip?

Devageet, onbegrip is duidelijk de moeder-overste van de vergissingen. De mens leeft bijna half wakker, half slapend. Daarom begrijpt hij alles maar half. Bij alles wat hij begrijpt, is er een schaduw, een diepe onbewustheid die verkeerd blijft interpreteren, blijft vervormen, blijft verwarren, ongeacht het bescheiden inzicht, het bescheiden bewustzijn dat hij heeft. Zijn bewustheid is beslist heel gering – enkel een dunne laag, niet meer dan oppervlakkig. En zijn onbewustheid reikt ver, steekt diep en is negenmaal omvangrijker dan zijn bewustheid. Die donkere nacht zit in je. Hij heeft nooit het daglicht gezien. Dus wat je bewustzijn ook probeert waar te nemen, te horen, wordt door je onbewustheid die negenmaal omvangrijker is – zijn gewicht, zijn druk is enorm – vervormd. Je denkt dat je iets hebt begrepen, maar uiteindelijk is het altijd onbegrip. Het onbegrip komt niet van buitenaf, noch komt het voort uit je bewuste mind. Het is afkomstig van je innerlijke duisternis. En tenzij die duisternis verdwijnt, is er geen manier om van dat onbegrip af te komen.

Begrip is bijna gelijk aan wijsheid, bijna synoniem met ontwaakt zijn. Het is een transformatie van je hele onbewustheid in bewustheid, alsof plotseling de zon is opgekomen en de hele nacht met al zijn duisternis verdwenen is. Gewoonlijk denken we dat we af en toe niet begrijpen, maar dat we meestal wel begrijpen. Ik wil benadrukken dat je voortdurend niet begrijpt. Het is niet jouw fout, het is gewoon de hele situatie. Omdat je maar in een hele dunne staat van bewustheid verkeert, met een hele dik laag duisternis, kun je misschien niet anders dan soms iets begrijpen. Overigens wordt alles bijna voortdurend vervormd. Je hebt het niet in je macht het niet te vervormen. Wat je wel in je macht hebt, is dieper in je innerlijke essentie te gaan doordringen, meer gewaar-zijn naar de donkere gebieden van je wezen te brengen. Gewaar-zijn is net als het licht. En naarmate het licht dieper in je doordringt, verdwijnt de duisternis, de onbewustheid. Op het moment dat je volledig bewust bent is er geen onbegrip mogelijk.

Aan mensen die ontwaakt zijn, is het steeds weer gevraagd: 'Kan de ontwaakte verkeerd begrijpen?' En het antwoord was altijd: 'Nee.'
Voor de ontwaakte is het onmogelijk verkeerd te begrijpen. Het is gewoon niet mogelijk. Net zoals de mens die kan zien door de deur gaat, niet door de muur,

begrijpt een volledig verlicht mens vanzelfsprekend alles zoals het overeenkomstig zijn ware aard is. Met andere woorden, op het moment dat je in je ware zelf zit, ben je in staat alles in zijn ware authenticiteit te begrijpen.

Eerder dan dat kun je onbegrip niet vermijden. En het is goed om te begrijpen dat je onbegrip niet kunt vermijden. Dat helpt je in vele opzichten: het maakt je bescheiden; het neemt je arrogantie weg; het neemt je zogenaamd goed op de hoogte zijn weg; het zet je ego aan de kant dat op allerlei misvattingen vertrouwt; het geeft je meer onschuld.

En in onschuld wordt meditatie gemakkelijker. Wanneer het ego er niet is, is een grote barrière opgeruimd. En wanneer je bescheiden bent, kun je vanuit de pure aard van je wezen ervaren – zoals je nu bent – dat er van de tien situaties negen keer sprake is van onbegrip. Mogelijk dat er misschien één keer begrip is.

Maar je kunt niet eens uitmaken wanneer er sprake is van begrip en wanneer van onbegrip. Je lichtschijsel is zo flauw. Alles is vaag. En het ene moment, als in een flits, een lichtflits, zie je iets, en het andere moment is het alom duisternis. En wat je hebt gezien, lijkt net een droom. Misschien is het juist, misschien niet.

In feite, als je meer alert bent, ga je het woord 'misschien' meer gebruiken. Als je een vraag wordt gesteld over iets, ben je niet zo beslist, ben je niet zo definitief; je bent dan zeker niet zo arrogant; je praat niet in absolute termen, je wordt relatiever. Je zegt dan 'misschien'. "Misschien is het zo, maar het is heel moeilijk..."

Je hebt bijvoorbeeld het gevoel dat je op iemand verliefd bent. Het is heel moeilijk om te zeggen: 'Misschien houd ik van je.' Maar het is waar. Meer dan dat is niet mogelijk in de staat waarin de mens verkeert. Je liefde is enkel een 'misschien', want wat vandaag liefde is, kan morgen in haat veranderen. Of morgen is misschien te ver weg. Wat dit moment liefde is, verdwijnt misschien het volgende moment. Net een moment eerder was je volkomen zeker.

En een moment later kun je zelf niet geloven wat er met je gebeurd is.

Ben je gek geworden? Wat maakte dat je zo zeker was?

Je vertrouwde te veel op één tiende deel van je mind, en je vergat volledig de onbewuste mind die zo uitgestrekt is. En het is zo donker dat je niet weet wat daar gaande is, wat daar bereid wordt. Precies aan de oppervlakte denk je aan liefde en diep vanbinnen is er haat en woede en jaloezie en allerlei onbeheerste gevoelens, emoties, vooroordelen. En je zit op een vulkaan.

Als je alert bent, zoals een belangrijke verlichte man, Mahavira – zelfs na zijn verlichting, toen hij absoluut kon zijn in zijn uitspraken, zonder enige voorwaarde... zelfs na zijn verlichting bleef hij het woord 'misschien' gebruiken bij elke vraag die hij beantwoordde.

Hij was de eerste in de hele historie van de mensheid die het concept van relativiteit te berde bracht. Al wat we kunnen zeggen is slechts relatief waar – misschien voor het moment, maar we kunnen niet zeggen dat het voor altijd is. We kunnen geen enkele onvoorwaardelijke uitspraak doen.

Dat is één van de redenen dat hij, vanwege dit ‘misschien’, niet in staat was een grote groep discipelen om zich heen te verzamelen – één van de belangrijkste verlichte personen. Maar mensen willen zekerheid; ze leiden een onzeker leven. Mensen willen geloofsovertuigingen, want ze verdrinken.

Hun situatie is net als die oude Jood die door een zonnesteek op straat was gevallen en bijna stierf. En een christelijke priester zag de menigte. Hij drong zich erdoorheen en zei: ‘Die oude man heeft me nodig. Laat me er maar bij. Hij is stervende.’

En hij begaf zich naast de Jood, niet wetend dat hij een Jood was, en fluisterde in zijn oor: ‘Dit is het moment. Denk aan God, God de vader, de Heilige Geest, Jezus Christus de Zoon, de eniggeboren Zoon van God. Denk eraan.’

De oude Jood opende zijn ogen en keek naar de menigte en zei: ‘Wie is deze gekke man? Ik ben stervende en hij spreekt in raadsels. Wat God? Wat Heilige Geest? Wie is de eniggeboren zoon? Ik ben hier stervende en deze idioot...’

Mensen willen geen raadsels. Mensen willen klip-en-klare geloofssystemen. Maar Mahavira gaf niemand ooit enig geloofssysteem. Als je hem vraagt of God bestaat, zegt hij: ‘Misschien.’ Maar een God die een misschien is, is niet zo veel God. Je kunt een God niet vereren die een misschien is. Dan is je gebed misschien. Je kunt een godsdienst niet laten ontstaan uit het idee van relativiteit. ‘Als’ en ‘maar’ zijn verbannen uit religieuze systemen.

En mensen willen niet iets dat meer verwarring scheidt in hun mind, hoe belangrijk de bron ook is waaruit het misschien voortkomt. Ze zijn op zoek naar bepaalde eenvoudige geloofsovertuigingen die hen een zekere veiligheid, zekerheid kunnen geven, een God die hun beschermer is, naar wie ze kunnen bidden in moeilijke tijden. En bijna elke tijd is een moeilijke tijd. En als je zelfs geen God hebt om naar te bidden, word je in diepe eenzaamheid achtergelaten. En een man als Mahavira, in plaats van je wat steun te geven, wat troost, zegt over alles ‘misschien’ tegen je. Geen troost. Maar hij heeft een geweldig inzicht in je. Hij weet zelfs of je in God gelooft, maar je geloof is maar een ‘als’. Meer kan het niet zijn, want je onbewuste weet niets van God.

Heb je ooit van God gedroomd? Ik heb het heel veel mensen gevraagd: ‘Heb je ooit van God gedroomd?’ Ze zeggen dan ‘nee’. Het onbewuste heeft zelfs het woord ‘God’ niet gehoord. En niemand heeft God zo diep in zichzelf verdrongen dat het deel wordt van het onbewuste en zich in je droom ontrolt als een geest die uit de fles komt.

En je komt Jezus of Boeddha ook niet tegen. Het is heel vreemd.

Je onbewuste is je grotere werkelijkheid, en Mahavira is juist als hij enkel 'misschien', zegt over alles. Hij maakt je ervan bewust dat in jouw situatie niets zekerder kan zijn dan dat. Verander de situatie, zorg dat je hele wezen vol van licht wordt – dat betekent niet dat je volkomen zeker wordt. Het betekent eenvoudig dat alle vragen verdwijnen. Er is dan geen antwoord.

In de authentieke totaliteit van het bewustzijn zijn er geen vragen. Je vraagt niet naar God of de hel of de hemel. Je vraagt eenvoudig nergens naar. Je bent zo stil. Vanuit je stilte kunnen geen vragen opkomen. Vragen ontstaan in de mind, en je bent zo ver van de mind en eraan ontstegen – in je meest innerlijke kern – waar geen vraag en geen antwoord is. Je bent enorm vervuld, tevreden, op je gemak... met het bestaan, met jezelf, met alles.

Vragen betekenen dat er een zekere spanning bij je is, een vorm van niet op je gemak zijn. Een bepaald probleem en daaruit ontstaat de vraag. Iets achtervolgt je en je bent niet in staat het door te krijgen.

Maar wanneer je hele wezen vol van licht is en alle duisternis verdwenen is, ben je zo in harmonie met het bestaan, dat zeggen dat je in harmonie bent met het bestaan zelfs niet juist is. Het is juist te zeggen dat je één bent met het bestaan. Of dit zeggen is zelfs nog beter: je bent het bestaan. Alle scheiding is verdwenen.

Er is geen vragensteller. Er is geen zoektocht. Je bent thuisgekomen.

In die staat is er begrip maar er valt niets te begrijpen. Dit is de merkwaardige situatie van de mens. Wanneer hij wil begrijpen, kan hij het niet. En wanneer hij in staat is tot begrip, valt er niets te begrijpen.

De pasgetrouwen lopen naar de balie van het hotel en vragen naar een suite. 'Bruidssuite?' vraagt de receptionist, terwijl hij de 'pasgetrouwd' tekens op hun bagage opmerkt. De jonge bruid bloost en zegt: 'Nee bedankt, ik houd mijn schouders vast totdat ik eraan gewend ben.' Dit is onbegrip.

De oude Finkelstein werd voor het gerecht gebracht op de beschuldiging een tienermeisje seksueel te hebben aangerand.

De rechter verklaarde de zaak niet ontvankelijk omdat het bewijs niet zou kunnen opstaan in de rechtszaal.

Mendel Kravitz komt op een dag thuis om te ontdekken dat een onbekende bovenop zijn naakte vrouw ligt, terwijl zijn hoofd tussen haar overvloedige borsten rust.

'Hé!' schreeuwt Mendel. 'Wat ben je daar precies aan het doen?'

'Hoezo, ik luister naar muziek', antwoordt de onbekende man.

Mendel houdt zijn hoofd naast het hoofd van de onbekende en zegt: 'Ik hoor helemaal geen muziek.'

'Natuurlijk niet, antwoord de onbekende man. 'Je bent niet ingeplugd!'

Vraag 2

Geliefde Osho,

Tenslotte heeft het mij ook getroffen!

Seks en relatie hebben me losgelaten. Net toen ik het gevoel had dat ik de spannendste relatie had, en genoot van seks als nooit tevoren, kon ik het plotseling niet meer verdragen.

Al het verlangen naar de ander, naar seks en intimiteit, was verdwenen. Ik voel me zo aangenaam en ontspannen met mezelf, met veel liefde in mijn hart, maar zonder een enkele richting.

Geliefde meester, kunt u uitleggen wat er gebeurt? Hoe komt het dat zo veel van ons er zo ineens door getroffen worden? Is het besmettelijk? Heeft het te maken met de stand van de sterren of bent u iets aan het brouwen?

Nandan, je bent hier niet als een afgescheiden ego, maar als deel van een verschijnsel. Dus wanneer er iets gaat gebeuren, gebeurt het onvermijdelijk met velen tegelijk. Het heeft een kettingreactie. Het gebeurt niet in de gewone wereld, want mensen zijn op geen enkele manier diep met elkaar verbonden. Er is geen gemeenschappelijkheid. Er zijn wel gemeenschappen, maar er is geen gemeenschappelijkheid.

En dit is een leefgemeenschap. De hele bedoeling van dat je hier bent, is het versmelten en het opgaan in allen die hier aanwezig zijn. Er is geen vriend en geen vijand. Allemaal zijn ze verliefd op mij. Hun enkele doel is precies wat de vorige dag iemand zei: Ons hele doel hier is maar één ding, we houden allemaal van u. Het is een liefdesgemeenschap waar je allemaal gelijk bent, waar je niet meer concurrerend bent, waar geen enkele strijd van welke aard ook gaande is, maar enkel geweldige muziek en stilte je doet ondergaan in eenheid, zonder dat je het zelfs weet. Je glijdt steeds dieper een geheel binnen. Dit geheel brengt een nieuwe gezondheid en een nieuwe vreugde en een nieuw soort liefde voort. Seks is een heel primitief iets. Het is een dierlijke erfenis. Er is niets verkeerd aan, het is enkel heel oud. En naarmate je meer en meer volwassen wordt, ga je op zoek naar iets nieuws en belangrijkers, naar iets beters en hogers, iets buitengewoons. Seks lijkt iets te zijn dat ondergeschikt is aan jou – wat kinderlijk, wat onvolwassen.

Het is goed. Er is een tijd dat je kunt aanrromelen. En terwijl je mediteert, komt je volwassenheid eerder, komt je gecentreerd zijn eerder, wordt je gewaarzijn omtrent dingen elke dag duidelijker. En seks wordt dan het eerste slachtoffer van je gewaarzijn - dan volgen andere dingen – want seks is pure basis van je dierlijkheid. Eens neemt seks geleidelijk af, alsof een boom zijn wortels heeft verloren en takken dan niet langer groen kunnen blijven. En de bloemen kunnen dan niet langer in leven blijven. De boom is in feite gelijk met de wortels

gestorven. Misschien nog een paar dagen is hij mogelijk in staat overeind te blijven. Nog een paar dagen blijven de bladeren groen en misschien nog een paar dagen blijven de bloemen ogenschijnlijk in leven. Maar eigenlijk is de boom dood op het moment dat de wortels zijn afgehakt.

Je woede, je jaloezie, je gewelddadigheid, je minderwaardigheidscomplex, je meerderwaardigheidscomplex, allerlei vormen van neurose en psychose, zijn enkel takken. Ze gaan dan vanzelf sterven. Als je eenmaal seks hebt overstegen, zonder ertegen te vechten...

En dat is mijn fundamentele verschil met alle godsdiensten. Ze hebben geprobeerd afstand te doen van seks. Ik zeg je niet er afstand van te doen. Ik zeg je meer volwassen te zijn, meer meditatief te zijn. En zolang je niet volwassen bent, is seks volmaakt in orde. Niets is er verkeerd aan, er is geen sprake van veroordeling. Wees speels en geniet ervan.

Hier is voor het eerst een volkomen nieuw experiment aan de gang.

Seks is met diep respect geaccepteerd: het is onze erfenis; we zijn eruit geboren; het zit in elke vezel en elke cel van ons. Het veroordelen is onszelf veroordelen. Proberen om het los te laten, betekent enkel het verdringen in het onbewuste. En dan worden de dingen steeds complexer en perverser. Zodra je seks gaat verdringen in je onbewuste... Er is geen andere plek in je – alles wat je verdringt komt in het onbewuste.

Het onbewuste is je fundament, waar je alles in gooit wat je niet wenst, wat je niet aan de wereld wilt tonen. Maar alles wat je in het onbewuste gooit, veroorzaakt een heel vreemd probleem en dat probleem is: je gaat bang worden van je eigen onbewuste. Het lukt je niet erheen te gaan, zelfs niet met een lamp in je hand, want je weet waarmee je geconfronteerd gaat worden.

Ik logeerde thuis bij een vriend. Ze waren wat ouderwets, daarom waren hun badkamer en toiletten niet verbonden met het huis, maar stonden op korte afstand achter het huis. Er was een klein paadje en aan het eind van het paadje waren hun toiletten en badkamer.

Ze hadden één jongetje en maar één kind. En zijn moeder zei tegen mij: 'Zolang je hier bent, help ons dan op enigerlei manier deze jongen te leren dat er geen gevaar is. Elke keer als hij naar de badkamer of het toilet moet, moet iemand hem vergezellen. Terwijl hij binnen is, moeten de deuren opengehouden worden en die persoon moet daar blijven staan – en als het nacht is met een lamp. En de deuren moeten beslist opengehouden worden zodat de persoon die buiten staat niet verdwijnt.'

Ik sprak met de jongen en zei: 'Wat is het probleem?'

Hij zei: 'Ik ben heel bang voor geesten.'

Ik zei: 'Hoe ben je bang geworden voor geesten?'

Het waren de ouders zelf die hem bang gemaakt hadden voor geesten.

Hij zei: 'Als ik niet wil slapen, dwingen ze mij om te gaan slapen.'

Als ik 's morgens niet vroeg wil opstaan, dwingen ze me vroeg in de ochtend op te staan. En om dit gedaan te krijgen, maken ze me bang met geesten, door te zeggen: "Als je niet vroeg naar bed gaat, vallen geesten je 's nachts lastig. En als je 's morgens niet vroeg opstaat... Denk eraan – we waarschuwen je – er zijn overal geesten die in de bomen zitten, onzichtbare wezens." En ze hebben me overtuigd, dus ik ben bang, vooral 's nachts, om naar de badkamer of het toilet te gaan. En nu willen ze dat ik alleen ga, en niemand is erin geïnteresseerd om daar buiten te staan terwijl ik binnen ben. En daarom moet ik de deuren openhouden.'

Ik zei: 'Waarom doe je niet het volgende: neem zelf de lamp mee en wanneer er licht is, kun je zien of er ergens een geest is.'

Hij zei: 'Vertel me alstublieft niet zoiets. Ik kan wel in het donker gaan maar ik kan beslist nooit met een lamp gaan.'

Ik zei: 'Wat is de reden?'

Hij zei: 'De reden is duidelijk. In het donker kan ik de geesten op enigerlei manier ontduiken. Maar wanneer ik een lamp meeneem, zien ze me allemaal. Stel me dat niet voor. Als ik erheen moet, ga ik in het donker. Ze kunnen me dan tenminste niet zien. En als ik het gevoel heb dat er iets is, kan ik wegrennen, kan ik wegduiken, kan ik schreeuwen, kan ik iets doen.

Maar met een lamp zien alle geesten in alle bomen mij, en zeggen: "Hij gaat nu. Dit is een goed moment"

Ik zei: 'Dat klopt. Je logica is perfect.'

Dit kwam altijd in mijn herinnering, telkens wanneer ik sprak over je onbewuste en je verdringen. Als je alles verdringt wat je verteld is dat verfoeilijk is, dan is er geen kans dat je ooit een mediterende wordt, geen kans dat je ooit verlicht wordt. Dat is de reden dat in het Westen geen verlichting heeft plaatsgevonden. De halve wereld is volkomen onbewust gebleven van de grootste ervaring in het leven, om de eenvoudige reden dat het christendom de meest onderdrukkende godsdienst is in de wereld. Het blijft dwang uitoefenen... En andere godsdiensten zijn niet veel anders, alleen maar wat milder.

Het is niet verrassend dat alle psychologen, psychoanalytici en psychiaters in het Westen geboren zijn en niet in het Oosten. Het was een noodzakelijkheid in het Westen. Het christendom heeft die noodzaak geschapen omdat het de ziekte heeft veroorzaakt. Het heeft de onderdrukkende mind gecreëerd. Het was absoluut noodzakelijk voor Sigmund Freud en Carl Gustav Jung en Alfred Adler om op enigerlei manier het Westerse deel van de mensheid te helpen om vertrouwd te worden met het onbewuste.

Het Christendom heeft de mensheid volkomen afgesneden van het onbewuste. En tenzij het onbewuste deel wordt van het bewuste, zelf het bewuste wordt, is er geen kans dat je ooit het dierlijke overstijgt, wat je in jezelf onderdrukt.

Seks zou nooit onderdrukt moeten worden. Seks zou geleefd moeten worden in zijn totaliteit, met vreugde, zonder enig schuldgevoel. En wat Nandan dan zegt en zo veel sannyasins hebben ervaren, dat er een dag komt: je genoot er zo van en plotseling valt het weg.

Alle godsdiensten waren gewoon altijd tegen mij, zijn nog steeds tegen mij, en ze zullen tegen mij blijven gedurende tenminste vijf eeuwen.